

ELA-REN BALORAZIOA EUSKO JAURLARITZAK ELKARRIZKETA SOZIALARI BURUZ EGINDAKO AGIRIAZ

SINDIKALGINTZA OTZANA NAHI DUTE

1. Sinatu gabeko agiria: idatzi duten "aditu"en izena jakin beharra dago

Ez da jakitera ematen nortzuk diren ustezko "adituak" eta beren jatorri ezberdinak. ELAk eskatu du agiria adostu duten pertsonen izena publiko egin dadila.

2. Zeintzuk lirateke elkarrizketa sozialeko gaiak? Erabaki garrantzitsu bat ere ez

Balizko elkarrizketa sozial horretan enplegu, lan-osasun eta prestakuntzaren gaietan "kudeaketa eta exekuzio esparruetan" parte hartzera mugatuko litzateke, "maila hori kontzeptualki desberdina delarik politika publikoaren edukia erabakitzeke mailatik, hauek gobernuaren eskumen eskusibo direlarik". Hots, Jaurlearitzak erabakitzen dituen politikaren lagungarri hutsa litzateke, albora utziaz aurrekontu politikak edota fiskalitatearenak...

3. Eusko Jaurlearitzak mugatu egin nahi du sindikatuen eginkizuna. Mehatxu egin du diru-laguntzak soilik bere erabakien alde agertzen direnei emango dizkiela

Agiriak adierazten du Eusko Jaurlearitza eredu sindikal jakin baten aitzindari dela -inondik ere ez ELAren-, eta horri eutsiko diola. Jaurlearitzaren politikaren atzean dagoen gizarte ereduarekin bat ez gatozen sindikatuoi diru-laguntzak kentzeko mehatxua botatzen dute, gainera. Hau erabat antidemokratikoa da.

4. Eusko Jaurlearitzak defenditzen duen lan harremanen eredia enpresen interesen mesederako da

Dokumentuak ukatu egiten du enpresan kontrajarritako interesen talka dagoenik. Alde batera uzten da, beraz, langilearen erlazioa enplegu-emailearekiko menpekotasun eta dependentsiazkoa dela. Ez da inondik ere aipatzen lan prekaritatea bere adierazpide desberdinetan zenbateraino hedatu den.

Jaurlearitzaren iritziz erreforma laboralak, zeinek eskubideak murriztu eta negoziazio kolektiboa txiki-txiki eginda utzi duten, justifikatuta zeuden. Ondoriozta daiteke Eusko Jaurlearitzak aldeztu duen lan harremanen ereduaren gakoa dela enpresei jarduteko ahalmen handiagoa ematea, eta hori bai, langileen akordioarekin.

5. Negoziazio kolektiboaren errealitateak Jaurlearitzak esandakoa ezeztatzen du

Agirian aldarrikatzen den enpresa ereduak ez duela errealitatearekin zerikusirik. Proposatzen den pertsonen (enplegu-emaile - enplegatutako) arteko harreman esparruaren oinarri bakarra ez omen da soilik etekina izan behar; proiektu komun bat beharrezkoa da, non langileek parte hartzeko aukera izango duten. Honek ez du zerikusirik enpleguaren errealitatearekin: lan-baldintzak okertzen ari dira (soldata, lanaldia, malgutasuna, aldi baterako enplegua, lanaldi partzialekoa, etab.). Harreman gero eta desberdinagoa, zeina lege aldaketek erraztu baitute; horren ondorioz patronala bere alde bakarreko boterea mugatzen edo murrizten duen edozein aldaketaren aurka agertzen da.

6. Eusko Jaurlearitza enplegu-emaile gisa: negoziazio kolektiborako eskubidearen ukazioa

Eusko Jaurlearitzak dekretu bidez eta agintekieriaz jokatzeko du; alde sindikalarekin akordioak bilatzeko aukera baztertu egiten du. Jokabide hau bere lan harremanen ereduarekin koherentea da. Zalantzarik gabe, Jaurlearitzak enplegu-emaile gisa egiten duena arlo pribatuko negoziazio kolektiboan ere arau izatea nahiko luke.

7. Agiriaren arabera arazoa ELAren ekintza da

Testu guztian ez da enpresa eta ugazaben jokabideari buruzko kritika bat ere agertzen. Alabaina, ELAren posizioari maiz hartzen zaio kargu.

ONDORIOAK

1.- Agiria onartu ezinekoa da goitik behera. Benetako mamirik gabeko elkarrizketa soziala da helburua, eta bultzatzen duten lan harremanen ereduarekin Euskal Herrian pairatzen ari garen desberdintasun ekonomiko eta sozial hazkorra areagotu nahi dute.

2.- ELA ez dago prest onartu ezineko baldintza horietan oinarritutako elkarrizketa sozial batean parte hartzeko. Sindikal, politika eta ekonomi mailan gu burujabeak gara.

3.- Ezin da ulertu esparru sindikalean (baita politikoan ere) gertatzen ari dena erakunde bakoitzaren autonomia politiko eta finantzario mailari erreparatu gabe. ELAren irudiko funt-

sezkoa da erakundeak politiko eta ekonomikoki autonomo izatea.

4.- ELAk Jaurlearitzari eskatzen dio ez dezala Elkarrizketa Sozialeko Mahairik abiarazi. Minoria sindikalarekin eratzearen parekoa litzateke 75 kide izan ordez 27 litzuzkeen sasi-Legebiltzar bat sortzea.

5.- ELAK ohartarazi behar du agian Jaurlearitzak zuzenean finantzatuko dituela Elkarrizketa Sozialeko Mahaian parte hartuko duten erakundeak. Kiebra ekonomiko eta finantzarioa jota dagoen sindikalismo baten erreskate-plana da sindikatu batzuk honelako elkarrizketa sozialari babesa emateko arrazoi bakarra.

6.- ELAk gogoratu behar du duela zenbait hilabete Jaurlearitzak eta sin-

dikatu honek erabaki zutela enplegurako prestakuntza edota lan osasunaren moduko gaiei buruz elkarri agiriak helaraztea. ELAk emandako hitza bete zuen, baina gobernuak ez. ELAren proposamenei oraindik ez diete erantzunik eman, Jaurlearitzak konpromiso hori bere gain hartuagatik ere.

7.- Aginte politikoa, zeina aginte ekonomiko eta finantzarioaren zerbitzura dagoen, ezartzen dituen politikak salatzen jarraituko dugu.

8.- Aurrerantzean ere erakutsiko dugu gertatzen ari denak baduela alternatibarik. Eta antolatu eta borrokatzea direla bide bakarra egoera hau iraultzeko.